

med Rigsdagen, optage en Forhandling om en Ordning af disse Forhold. Man gaar fra Flertallets Side ud fra, at denne Erhvervspropaganda utvivlsomt ikke vil blive en Opgave alene for det følgende Aar, men rimeligvis en Opgave ud i Fremtiden.

Det næste Ændringsforslag, Ændringsforslag Nr. 16, gaar ud paa at forøge Afviklingsfristen for de Garantier, som Staten skal yde Industrier, der reorganiseres, fra 1933 til 1938.

Det 3die Ændringsforslag, som hele Udvalget er enigt om, Nr. 23, gaar ud paa at skabe Udvalg i hvert Amt bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf Landbrugsministeren udnævner Formanden, medens de to andre vælges henholdsvis af De samvirkende danske Landboforeninger og De samvirkende danske Husmandsforeninger. Disse Udvalg skulde være til Støtte for Landbruget under Akkordforhandlinger, baade virkende mæglende og eventuelt vurderende, hvor der er Tale om ny Ejendomsskyldvurdering m. m.

Dernæst skal jeg paa Flertallets Vegne, bestaaende af de ærede Medlemmer Hr. Dahlgaard og Hr. Munch og de socialdemokratiske Medlemmer, anbefale Ændringsforslag Nr. 19. Det angaar kun en formel Forglemmelse vedrørende Forslaget om Grundforbedringslaan.

Jeg skal dernæst anbefale Ændringsforslag Nr. 22, der indfører en ny Paragraf, omhandlende et almindeligt Moratorium for den pantesikrede Gæld, der er stiftet efter 1. Januar 1919. Moratoriets Varighed foreslaas udstrakt til Udgangen af 1928. Jeg gør opmærksom paa, at der paa den første Side af Betænkningen staar 1927, men i Ændringsforslaget staar det rigtige Aar: 1928. Moratoriet gaar dels ud paa, at Opsigelser af pantesikret Gæld ikke kan foretages indtil Udgangen af 1928, og dels paa, at Afdrag udover 1 pCt. ikke kan kræves i dette Tidsrum. Flertallet tror i Overensstemmelse med, hvad Husmandsforeningerne Landet over har udtalt, at dette Forslag vil virke, som det skulde virke: som en Lettelse for Landbruget under Tilvæsningsperioden, under de vanskelige Tider i de første Aar, indtil man har vænnet sig til at regne med den nye Krone.

Endelig skal jeg paa samme Flertals Vegne tillade mig at anbefale Ændringsforslagene Nr. 28—30. Ændringsforslag Nr. 30 klargør kun, i hvilke Tilfælde Finansministeren skal have Dispensationsret overfor den foreslaaede Formueskat. De to andre Ændringsforslag, Nr. 28 og Nr. 29, ændrer det foreliggende Lovforslags Plan

om Formueskat i teknisk Henseende. Det er gjort paa den Maade, at Formueskattens Sætser paa den ene Side er forhøjet omtrent med 33 pCt., medens der paa den anden Side er indført en Række Lempelser og Fradragsmuligheder for Formueejerne. Den i Lovforslaget omhandlede Fradragsret paa 15 pCt. er øget til 20 pCt., og foruden paa fast Ejendom bliver der ogsaa Fradrag mulig for Besætning, Inventar, Maskiner, Lagre, Skibe og lignende. Endelig er der ved dette Ændringsforslag givet Fradragsret for de Skatteydere, hvis skattepligtige Formue for Skatteaaret 1926—27 ikke overstiger 200 000 Kr., saafremt denne Formue ikke overstiger den Formue, af hvilken de paagældende har betalt Skat til Staten i 1914—15. Det vil altsaa sige, at for mindre Formuer fra 50 000 Kr. til 200 000 Kr. ydes der et Fradrag paa 20 pCt. i Beregningen, saafremt deres Formue ikke er steget. Dette Fradrag bliver ogsaa givet til saadanne Skatteydere, der ikke var ansat til Formueskat til Staten for Skatteaaret 1914—15 som Følge af, at de den Gang var bosatte udenfor Riget. Det vilde jo være umuligt at drage nogen Sammenligning mellem 1914 og 1926 for dem, der befandt sig udenfor Riget, og jeg gør opmærksom paa, at denne Ændring i Lovforslaget i en væsentlig Grad vil komme de danske Beboere sønden for Kongeaen til gode.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af hele Udvalget og af dets Flertal stillede Ændringsforslag, og jeg skal forbeholde mig at vende tilbage til de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, naar Ordførerne for disse har talt.

Slebsager: Det Mindretal, som jeg repræsenterer, er af den Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag som Helhed er uegnet til at hjælpe over den nuværende økonomiske Krise, og vi kan derfor ikke tiltræde de Hovedsynspunkter, der ligger til Grund for det. Som Følge deraf maa Mindretallet tage Afstand fra Lovforslagets væsentligste Bestemmelser. Efter vor Opfattelse har Staten i Øjeblikket kun eet at gøre, nemlig at gaa i Spidsen med Gennemførelse af Deflationen og faa nedsat de offentlige Udgifter, Skatter og Takster, saa at de bringes i Overensstemmelse med den Forøgelse af Kronens Værdi, som har fundet Sted. Derigennem bidrager man til at bane Vej for sunde Forhold indenfor Erhvervslivet, hvorved Virksomhederne igen kan komme i Drift, og kun derigennem er der Mulighed for at faa afhjulpet den Arbejdsløshed, som er en af